ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1970

Vyhlásené: 11.08.1970 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

81

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 24. júna 1970

o Lisabonskej dohode o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu Dňa 31. októbra 1958 bola v Lisabone dojednaná Lisabonská dohoda o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu a Vykonávací poriadok. Prezident republiky dohodu ratifikoval a ratifikačná listina bola uložená u švajčiarskej vlády, depozitára dohody, 11. augusta 1961. Dohoda a Vykonávací poriadok nadobudli platnosť na základe svojho článku 13 ods. 2 a článku 8 dňom 25. septembra 1966 a týmto dňom nadobudli platnosť aj pre Československú socialistickú republiku. Český preklad dohody a Vykonávacieho poriadku sa vyhlasuje zároveň.*)

Minister:

Ing. Marko v. r.

LISABONSKÁ DOHODA o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu

Článok 1

Krajina, ktorej sa táto dohoda týka, tvorí Osobitnú úniu v rámci Únie na ochranu priemyselného vlastníctva.

Zaväzujú sa podľa podmienok tejto dohody chrániť v iných krajinách tejto Osobitnej únie označení pôvodu výrobkov, ktoré sú uznávané a chránené z tohto titulu v krajine pôvodu a zapísané na Úrade Únie na ochranu priemyselného vlastníctva.

Článok 2

(1) V zmysle tejto dohody sa rozumie pod pojmom „označenie pôvodu“ zemepisný názov krajiny, oblasti alebo miesta slúžiaci na označenie, odkiaľ pochádza výrobok, ktorého akosť alebo znaky sú dané výlučne alebo podstatne zemepisným prostredím, počítajúc do toho činiteľov prírodných a činiteľov ľudských.

(2) Krajinou pôvodu je tá krajina, ktorej meno alebo meno jej kraja alebo miesta tvorí označenie pôvodu, ktoré poskytlo výrobku jeho všeobecnú známosť.

Článok 3

Ochrana sa zabezpečuje proti všetkému prisvojovaniu alebo napodobňovaniu, aj keď pravý pôvod výrobku je označený alebo aj keď označenie je použité v preklade, alebo je sprevádzané výrazmi, ako napr. „druh“, „typ“, „spôsob“, „imitácia“ alebo pod.

Článok 4

Ustanovenia tejto dohody nijako nevylučujú už platnú ochranu označení pôvodu poskytovanú v jednotlivých krajinách tejto Osobitnej únie na podklade iných medzinárodných dojednaní, ako napr. Parížskeho dohovoru z 20. marca 1883 na ochranu priemyselného vlastníctva a Madridskej dohody zo 14. apríla 1891 o potieraní falošného alebo klamného označenia pôvodu, revidovaných naposledy v Lisabone 31. októbra 1958, alebo na podklade národného zákonodarstva alebo právnej vedy.

Článok 5

(1) Označenia pôvodu sa zapíšu na Medzinárodnom úrade na ochranu priemyselného vlastníctva na žiadosť úradov krajín Osobitnej únie na meno fyzických alebo právnických, verejných alebo súkromných osôb, oprávnených používať tieto označenia podľa ich národného zákonodarstva.

(2) Medzinárodný úrad oznámi bez meškania zápisy príslušným úradom tejto Osobitnej únie a uverejní ich v periodicky vydávanom vestníku.

(3) Príslušné úrady krajín môžu vyhlásiť s udaním dôvodov, že nemôžu zabezpečiť ochranu určitého označenia pôvodu, ktorého zápis im bude oznámený, pokiaľ ich vyhlásenie bude doručené Medzinárodnému úradu v lehote jedného roka odo dňa prijatia oznámenia o zápise. Toto vyhlásenie nemôže v príslušnej krajine spôsobiť ujmu iným formám ochrany označenia, na ktoré by si oprávnený žiadateľ mohol robiť nárok v zmysle ustanovenia vyššie uvedeného článku 4.

(4) Po uplynutí lehoty jedného roka, uvedenej v predchádzajúcom odseku, príslušné úrady tejto únie nemôžu proti takémuto vyhláseniu podať námietky.

(5) Medzinárodný úrad upovedomí v najkratšej lehote úrad krajiny pôvodu o vyhláseniach predložených úradom inej krajiny v zmysle odseku 3. Záujemca, ktorého jeho národný úrad

upovedomí o vyhlásení inej krajiny, môže v tejto druhej krajine predložiť akékoľvek právne alebo správne námietky, na ktoré majú právo príslušníci tejto krajiny.

(6) Ak sa v jednej krajine určitému označeniu poskytuje ochrana na základe oznámenia o jeho medzinárodnom zápise a ak toto označenie v tejto krajine používa tretia strana už z doby pred týmto oznámením, má príslušný úrad tejto krajiny možnosť povoliť tejto tretej strane lehotu najdlhšie dvoch rokov na skončenie tohto používania za podmienky, že o tom upovedomí Medzinárodný úrad do troch mesiacov po uplynutí ročnej lehoty, ustanovenej vo vyššie uvedenom odseku 3.

Článok 6

Označenie, ktorému bola poskytnutá v niektorej krajine Osobitnej únie ochrana podľa postupu spomenutého v článku 5, sa tam nebude môcť považovať za všeobecný názov druhu tovaru, pokiaľ bude chránené v krajine pôvodu ako označenie pôvodu.

Článok 7

(1) Zápis vykonaný v súlade s článkom 5 na Medzinárodnom úrade zabezpečuje ochranu po celé obdobie spomenuté v predchádzajúcom článku bez nevyhnutnosti jeho obnovy.

(2) Za každý zápis označenia pôvodu sa bude platiť jediný poplatok.

Výšku poplatku určí jednomyseľne Rada, ktorá sa vytvorí podľa článku 9, nižšie uvedeného.

Výťažok z poplatkov vyberaných Medzinárodným úradom je určený na úhradu nákladov medzinárodnej registračnej služby označenia pôvodu za predpokladu, že sa na krajiny Osobitnej únie bude vzťahovať článok 13 ods. 8 Parížskeho dohovoru.

Článok 8

Opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie ochrany označenia pôvodu sa budú môcť vykonávať v každej krajine Osobitnej únie podľa národného zákonodarstva:

1. na návrh príslušného úradu alebo na žiadosť príslušnej prokuratúry;
2. každou zúčastnenou fyzickou alebo právnickou, verejnou alebo súkromnou osobou.

Článok 9

(1) Na vykonávanie tejto dohody sa zriaďuje na Medzinárodnom úrade Rada zložená zo zástupcov všetkých krajín, ktoré sú členmi Osobitnej únie.

(2) Táto Rada určí svoj štatút a rokovací poriadok a vykoná ich koordináciu s orgánmi Únie na ochranu priemyselného vlastníctva a s tými medzinárodnými organizáciami, ktoré uzavreli s Medzinárodným úradom dohody o spolupráci.

Článok 10

(1) Podrobnosti o vykonávaní tejto dohody sú určené poriadkom, ktorý sa podpíše súčasne s dohodou.

(2) Táto dohoda, ako aj rokovací poriadok môžu byť v súlade s článkom 14 Všeobecného dohovoru podrobené revíziám.

Článok 11

(1) Členské krajiny Únie na ochranu priemyselného vlastníctva, ktoré sa nezúčastnili tejto dohody, budú môcť k nej pristúpiť, ak o to požiadajú formou predpísanou v článkoch 16 a 16b Parížskeho dohovoru.

(2) Notifikácia o prístupe zabezpečí sama na území pristupujúcej krajiny platnosť vyššie uvedených ustanovení v prospech tých označení pôvodu, ktoré boli medzinárodne zapísané v okamihu prístupu.

(3) Jednako bude môcť každá krajina pristupujúca k tejto dohode ohlásiť do jedného roka, pri ktorých označeniach pôvodu už zapísaných na Medzinárodnom úrade uplatní právo vyplývajúce z článku 5 odseku 3.

(4) V prípade výpovede tejto dohody platí článok 17b Parížskeho dohovoru.

Článok 12

Táto dohoda zostane v platnosti, dokiaľ bude jej členmi aspoň päť krajín.

Článok 13

Táto dohoda bude ratifikovaná a ratifikačné listiny budú uložené u vlády Švajčiarskej konfederácie.

Dohoda nadobudne platnosť, len čo bude ratifikovaná piatimi krajinami mesiac potom, keď bude švajčiarskou vládou oznámené, že došlo k piatej ratifikácii, a pre krajiny, v mene ktorých bude neskoršie ratifikovaná, nadobudne platnosť jeden mesiac po oznámení každej z týchto ratifikácií.

Článok 14

(1) Táto dohoda sa podpíše v jednom vyhotovení vo francúzskom jazyku a uloží sa v archívoch vlády Švajčiarskej konfederácie. Jeden overený odpis doručí táto vláda každej z vlád krajín tejto Osobitnej únie.

(2) Táto dohoda zostáva otvorená na podpis pre krajiny Únie o ochrane priemyselného vlastníctva do 31. decembra 1959.

(3) Oficiálne preklady tejto dohody sa vyhotovia v nemeckom, anglickom, španielskom, talianskom a portugalskom jazyku.

Na dôkaz toho podpísali túto dohodu splnomocnenci nižšie uvedených štátov:

Kuba Španielsko

Francúzsko Maroko

Grécko Portugalsko

Izrael Rumunsko

Maďarsko Československo

Taliansko Turecko

Dané v Lisabone 31. októbra 1958.

VYKONÁVACÍ PORIADOK

k Lisabonskej dohode o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu

Článok 1

Žiadosť o medzinárodný zápis označení pôvodu sa vyhotoví dvojmo vo francúzskom jazyku na formulároch dodaných Medzinárodným úradom. Žiadosť, ku ktorej je potrebné pripojiť príslušné poplatky, bude obsahovať tieto údaje:

1. krajinu podávajúcu žiadosť a jej úrad oprávnený na prijímanie oznámení, ako aj meno či mená majiteľov označení pôvodu;
2. označenie pôvodu, o zápis ktorého sa žiada;
3. výrobok, na ktorý sa toto označenie používa;
4. oblasť výroby;
5. názov a dátum zákonných predpisov alebo vykonávacích predpisov alebo súdnych rozhodnutí, ktoré uznávajú ochranu v krajine, ktorá žiadosť podáva;
6. dátum odoslania žiadosti.

Úrady krajín, ktorým je zápis oznámený, môžu prostredníctvom Medzinárodného úradu žiadať jeden odpis dokumentov uvedených vyššie pod číslom 5, a to v pôvodnom jazyku.

Úrad doplní tieto údaje dátumom podania žiadosti a poradovým číslom.

Článok 2

Medzinárodný úrad povedie:

1. hlavný register označenia pôvodu, v ktorom sa označenia zapíšu v chronologickom poradí a s údajmi uvedenými v prvom článku a ďalej dátum prevzatia oznámení od žiadajúceho národného úradu, dátum oznámení, ktoré odoslal Medzinárodný úrad úradom iných krajín tejto Osobitnej únie, ich odmietnutie a údaj o lehotách, ktoré boli event. povolené podľa ustanovenia odseku 6 článku 5 dohody;
2. osobitný register pre každú krajinu Osobitnej únie, v ktorom budú tie isté údaje prepísané v chronologickom poradí.

Článok 3

V prípade, že Medzinárodný úrad zistí, že žiadosť o zápis má formálne nedostatky, musí odložiť zápis označení pôvodu a upovedomiť o tom bez meškania dožadujúci úrad, aby bolo možné nedostatky odstrániť.

Článok 4

(1) Len čo je zápis v registroch vykonaný, potvrdí Medzinárodný úrad na dvoch vyhotoveniach žiadosti, že zápis bol vykonaný, a opatrí ich svojím podpisom a pečiatkou.

(2) Jeden z týchto dvoch výtlačkov zostane v archívoch úradu, druhý sa zašle žiadajúcemu úradu.

(3) Medzinárodný úrad oznámi čo najskôr národným úradom všetky údaje, ktoré sú ustanovené v článku 1, ako aj oznámenia národných úradov uvedené v článku 5.

(4) Národné úrady budú môcť kedykoľvek požiadať o výmaz zápisu, ku ktorému došlo na základe ich žiadosti. Medzinárodný úrad vykoná tento výmaz a podá o tom správu národným úradom.

Článok 5

Medzinárodný úrad uverejní v periodickom vestníku „Les Appellations d'origine“:

a) zapísané označenia pôvodu s údajmi uvedenými pod číslom 1 a 6 článku 1 tohto poriadku;

b) prípadné oznámenia o odmietnutí, ktoré mu dôjdu podľa ustanovenia článku 5 odseku 3 dohody, ako aj ich vybavenie;

c) prípadné splnomocnenia na ďalšie používanie určitých označení v súlade s článkom 5 odsekom 6 dohody;

d) prípadné výmazy medzinárodných zápisov.

Článok 6

Rada sa schádza na výzvu riaditeľa Medzinárodného úradu.

Prvý raz sa musí zvolať do troch mesiacov po nadobudnutí účinnosti dohody.

Článok 7

(1) S ohľadom na uplatňovanie článku 7 odseku 2 dohody a s výhradou príslušnosti vysokej dohliadacej strany predloží Medzinárodný úrad Rade každý rok v priebehu prvého štvrťroka osobitnú správu o činnosti týkajúcej sa medzinárodnej registračnej služby označení pôvodu.

(2) Výška jednotného poplatku za zápis bude spočiatku 50 švajčiarskych frankov.

Článok 8

Tento poriadok nadobudne platnosť súčasne s dohodou, na ktorú sa vzťahuje, a bude mať tú istú platnosť.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.